

РЕШЕНИЕ

№ 4806

гр. София, 06.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **2719** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на В. Г. Г., ЕГН [ЕГН] с адрес : [населено място],[жк], [жилищен адрес] осъществяващ дейност като ЕТ„ОМЕГА ТИМ 2 - ВАЛЕНТИН ГАВРИЛОВ“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление : [населено място] [улица] срещу Ревизионен акт № Р-22221523001900-091 -001 / 14.11.2023 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията, и И. Р. Н. - ръководител на ревизията , в частта с която е потвърден с Решение № 103 / 23.01.2024г.,а именно в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди от м. 12.2017 г. до м. 04.2019 г., от м. 06.2019 г. до м. 09.2019 г., от м. 11.2019 г. до м. 01.2020 г.,от м. 04.2020 т. до м. 01.2021 г., м. 03.2021 г., м.. 05.2021 г. м. 06.2021 г., м. 09.2021 г. и м. 10.2021 г., както и в частта на установените задължения за годишен данък върху доходите от дейност като ЕТ за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., ведно с дължимите лихви . Оспорват се изводите на ответника за нереалност на процесните доставки ,тъй като всички издадени фактури били във връзка с договори за услуги „тестване на програмни продукти“ като към всеки договор имало приложен протокол за предоставяне на софтуерен продукт за тестване.Също така резултата от доставката е вложен и е във връзка с икономическата дейност на дружеството ,от която същото е реализирало печалба,поради което намират че неправомерно ревизиращите тълкуват разширително нормата на чл.70 ал.5 от ЗДДС,като приемат че в нея са визирани всички случаи на неправомерно начисляване на данъка в процеса на реализация на стоката – Решение № 16556/27.12.2012г по адм.дело № 7794/2012г на ВАС.

Всички издатели на фактури са регистрирани по ДДС лица към момента на извършване на доставките ,като същите са включили данъка в съотв.месечни периоди за деклариране на ДДС.

Излага аргументи за наличие на всички предпоставки за възникване направо на данъчен кредит: издадена е фактура , в която е отразен данъка , стойността на фактурата е платена по банков път,фактурите са включени в отчетните регистри и т.н . Иска се отмяна на РА и присъждане на разноски.

В съд.заседание жалбата се поддържа от адв.Д. . Същата претендира разноски ,съгласно списък на л.257 от делото.

Ответника се представлява от юриск.Д. , която оспорва жалбата и моли същата да се остави без уважение , а РА се потвърди като правилен и законосъобразен . Претендира разноски по списък на стр.259 от делото .

Настоящия състав на АССГ,намира жалбата на В. Г. Г., действащ като ЕТ„ОМЕГА ТИМ 2 - ВАЛЕНТИН ГАВРИЛОВ“, срещу Ревизионен акт № Р-22221523001900-091 -001 / 14.11.2023 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С. , в частта с която е потвърден с Решение № 103 / 23.01.2024г., на директора на Дирекция „ОДОП“ , за неоснователна и недоказана ,по следните съображения:

С горепосочения ревизионен акт на търговеца са установени задължения за довносяне на данък върху добавената стойност за периода от 01.12.2017 г. до 31.10.2021 г., в общ размер на 99 838,24 лева, в т.ч. главници - 68 585,00 лева и лихви за просрочия към 14.11.2023 г. - 31 253,24 лева, както и задължения за годишен данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица за дейност като едноличен търговец за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., в размер на 43 635,00 лева и лихви за тях в размер на 14 071,99 лв.

С Ревизионен акт № П-2222154005854-003-001/16.01.2024 г. / стр.129 от делото / е поправен Ревизионен акт № Р-22221523001900-091-001/14.11.2023 г., издаден от В. А. В. - началник на сектор „Ревизии“ при ТД на НАП - С. и И. Р. Н. — главен инспектор по приходите — ръководител на ревизията ,тъй като не са били отразени сумите, представляващи отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 400,00 лв., по фактурите на „Комерс груп УЦ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В резултат с поправения ревизионен акт определените задължения за ДДС са в размер на 88 985,00 лв. главница и лихви - 35 027,74 лв.,както и годишен авансов данък по ЗДДФЛ за 2021г на ЕТ в размер на 48435лв главница и 14832.55лв –лихва.

Издаденият Ревизионен акт № П-2222154005854-003-001/16.01.2024 г. за поправка на Ревизионен акт № Р-22221523001900-091-001/14.11.2023 г е бил оспорен пред директора на Дирекция ОДОП ,който се е произнесъл с Решение № 393/27.03.2024 г. С последното е отменен РА за поправка в частта по ЗДДФЛ за 2021г и е потвърден в частта на извършената поправка по ЗДДС за д.п.м 07.2021г , м.8.2021г и от м.11.2021г до м.09.2022г ведно със съответните лихви.

Не се установяват пропуски и процесуални нарушения в хода на извършване на ревизията ,поради което съдът следва да се произнесе по материалната законосъобразност на оспорения РА.

Не е спорно между страните ,че дейността на ЕТ „ОМЕГА ТИМ 2 - ВАЛЕНТИН ГАВРИЛОВ“ е компютърно програмиране, осъществявана в два наети офиса, находящи се в [населено място] и е регистриран по ЗДДС, считано от 02.02.2006 г.

Доставчиците по фактурите , по които не е признат ДК са „БРАНД ОНЛИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФАКЕЛ 2008“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МЕГАХИМ ПЕТРОЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БУЛ МИЛК 2018“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕЛ ЕМ КЪМПАНИ“ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ПАМЕЛА КОМЕРС“ ЕООД с Е.-820181270 и „БРАНД АФИНЙТИ МЕНИДЖМЪНТ СЪРВИСИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] ,на които са извършени насрещни проверки . Резултатите от тези проверки са обективизиранн в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, подробно описани в РД. До изброените дружества са изготвени искания за представяне на документи и писмени обяснения,

вържени по реда на чл. 32 от ДОПК, чрез прилагане към досието.

При извършени проверки в информационната система на НАП е установено, че в дневниците за продажби на изброените дружества са отразени проверяваните фактури с получател, ЕТ „ОМЕГА ТИМ 2 - ВАЛЕНТИН ГАВРИЛОВ“, с изключеше на тези, издадени от „АЛПИНА Б“ ЕООД. Всички са с прекратена регистрация, поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС и част от тях не са декларирали назначени по трудови правоотношения лица. Наетите по трудови договори от „БРАНД ОНЛИ“ ЕООД, „МЕГАХИМ ПЕТРОЛ“ ЕООД, „ФАКЕЛ 2008“ ЕООД и „ПАМЕЛА КОМЕРС“ ЕООД са на длъжности шофьор, технически секретар, експедитор стоки и товари, търговски посредник, работник подови облицовки и настилки. За същите не са внасяни осигурителни и здравни вноски и данък върху дохода. Няма данни доставчиците да са разполагали със собствени или наети обекти и активи. Декларират покупки от дружества с рисков профил /зеленчуци, резервни авточасти, моторно масло, гуми, промишлени стоки, кафе, безалкохолни напитки и др./. Имат данъчни и осигурителни задължения в големи размери.

Жалбоподателя в хода на административното производство е представил сключените с доставчиците договори /еднотипни/, спорните фактури и справки за осчетоводяването им, частично касови бонове за плащане в брой и разходни касови ордери. Процесиите фактури са с предмет на доставка тестване на програмни продукти и видеозаснемане.

На жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, издадени от изброените по-горе дружества, както следва:

1. За периодите от м. 12.2017 г. до м. 04.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 11 500,00 лв. по 12 фактури, издадени от „БРАНД ОНЛИ“ ЕООД.
2. За периодите от м. 03.2021 г., м. 05.2021 г., м. 06.2021 г., м. 09.2021 г. и м. 10.2021 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 800,00, лв по 5 фактури, издадени от „МЕГАХИМ ПЕТРОЛ“ ЕООД.
3. За м. 12.2018 г., м. 01.2019 г., м. 02.2019 г., им. 04.2019 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5780,00 лв. по 6 фактури, издадени от „ЕЛ ЕМ КЪМПАНИ“ ЕООД.
4. За м. 04.2019 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 560,00 лв. по фактора №[ЕГН]/17.04.2019 г., издадена от „БУЛ МИЛК 2018“ ЕООД
5. За м. 05.2018 г. им. 06.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 460,00 лв. по 3 фактури, издадени от „ПАМЕЛА КОМЕРС“ ЕООД.
6. За периодите м. 03.2019 г., м. 04.2019 г., от м. 06.2019г. до м. 09.2019 г., от м.11.2019г до м.01.2020г ; от м.04.2020г до 01.2021г е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 28 980,00 лв. по 28 фактури, издадени от „ФАКЕЛ 2008“ ЕООД.
7. За м. 08.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит В размер на 1 400,00 лв.. по фактура №[ЕГН]/02.08.2018 г., издадена от „БРАНД АФИНТИ МЕНИДЖМЪНТ СЪРВИСИС“ ЕООД.
8. За м. 09.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 055,00 лв. по 2 фактури, издадени от „БРАНД АУТО МОБАЙЛ“ ЕООД.
9. За м. 07.2018 г. и м. 10.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 950,00 лв. по 4 фактури, издадени,от „АЛПИНА Б“ ЕООД.
10. За м. 10.201,8 г., м. 11.2018 г. им. 12.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 100.00 лв. по 5 фактури, издадени от „МИРАБЕЛ КРИЕЙТИВ“ ЕООД.

Въз основа на установените факти и обстоятелства органите по приходите са стигнали до заключението, че процесните фактури не документират реални доставки по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Този извод е обоснован с липсата на кадрова и техническа обезпеченост на доставчиците да изпълнят фактурираните услуги - тестване на програмни продукти и видеозаснемане.

Посочено е, че не са представени документи за предаване на резултата от услугите, няма информация как е определена стойността им, кога е възникнало данъчното събитие и от кого са извършени, при пълна липса на персонал или на назначени лица на длъжности, които не съответстват на документираните услуги.

Предвид това на жалбоподателя е отказано, на основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС право на приспадане на данъчен кредит.

Настоящия съдебен състав намира отказа на данъчен кредит по процесните доставки за правилен и законосъобразен.

Реалното изпълнение на доставката е едно от основните обстоятелства, което следва да бъде преценявано с оглед формирането на извод за това дали е или не право на приспадане на данъчен кредит за тази доставка по аргумент от разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 2 от ЗДДС.

Удостоверяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите, когато се касае за минал период спрямо този на ревизията, следва да бъде установено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя.

Цитираната законова дефиниция изисква, освен фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, удостоверяване и на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката от издателя на фактурата, по която се претендира право на приспадане на данъчен кредит.

Възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от:

1. качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя /вж. т. 25 от решението на СЕС по дело С-18/13/,
2. притежаването на данъчния документ от получателя - чл. 71, т. 1 ЗДДС,
3. получаването на стоките/услугите по доставката /"...действителното извършване на облагаемата сделка..." според т. 30 от решението на СЕС по дело С-642/11/ и 4. отреждането на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ /така т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11/.

Отсъствието на който и да елемент от пораждащия правото на приспадане фактически състав изключва възникването на правото. Щом придобиването на правото на разпореждане като собственик със стоката /вж. чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО и чл. 6 от ЗДДС/ и получаването на услугата /чл. 9 от ЗДДС/ са елементи от фактическия състав, пораждащ правото на приспадане, то за претендиращото данъчно предимство ДЗЛ е задължението да установи с убедителността на пълното доказване осъществяването на тези правно релевантни факти - чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК. Съгласно константната съдебна практика наличието на фактура и счетоводното отразяване в дневници за покупки и дневници за продажби респ. СД по ЗДДС не е достатъчно условие за възникване на правото на приспадане на ДК. Доколкото се касае за извършени услуги, от съществено значение е проследяването на отделните елементи на доставката на услуга, което включва установяването на естеството на услугата, осигуряваният необходимия персонал и предаване резултата от извършената работа.

От доставчиците такива данни не са посочени, а след проверка в информационната система на НАП, органите по приходите са констатирани, че предмета на икономическата дейност на доставчиците не съответства на извършваната от жалбоподателя специфична икономическа дейност.

По делото е работила ССЧЕ, която подробно посочва начина на водене на счетоводството, отразяването на доставките по съответните счетоводни сметки, плащанията на част от фактурите, както и извършването на последващи доставки. Редовно воденото счетоводство и отразяването на доставките по счетоводни сметки обаче не е обвързано с реално

осъществяване на доставката. Нещо повече , жалбоподателя следва да докаже ,освен че доставките са реални ,а също така и че са извършени от лицата посочени като издатели на фактурите. Именно липсата на кадрови и технически потенциал ,оборва тезата на жалбоподателя ,че „БРАНД ОНЛИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФАКЕЛ 2008“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МЕГАХИМ ПЕТРОЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БУЛ МИЛК 2018“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕЛ ЕМ КЪМПАНИ“ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ПАМЕЛА КОМЕРС“ ЕООД с Е.-820181270 и „БРАНД АФИНЙТИ МЕНИДЖМЪНТ СЪРВИСИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] са действителните изпълнители на услугите по тестване на софтуер и видеоzasнемане,а от там и за тяхното реално извършване.

Заклучението на вещото лице по съдебно-техническата експертиза ,не установява извършването на доставките от горепосочените доставчици ,а само характера на услугата ,който въпрос не е спорен. Вещото лице К. посочва ,че му е предоставена информация- протокол от извършено тестване,издаден в резултат на изпълнено тестване от външна фирма и протокол за откритите несъответствия.Няма данни ,че „външната фирма „ , за която се твърди че е извършила тестването и приложените протоколи за несъответствия ,изхождащи от нея е някой от процесните доставчици.При изслушване на в.л в съд.заседание от 20.11.2025г се установи ,че тестването на функционалностите на продукта не може да се прави от лице без необходимите специални познания. Следователно , доставчиците ,които имат назначени служители като шофьор , технически секретар, експедитор стоки и товари, търговски посредник, работник подови облицовки и настилки и предмета на дейност на дружеството –доставчик не се препокрива с изискванията за изпълнение на фактурираните доставки ,няма как да изпълнят специфичните доставки по които не е признат данъчен кредит.

Отделно от това от представените от жалбоподателя фактури, договори и фискални бонове за плащане в брой, разходни касови ордери не се установяват параметрите на конкретната доставка. Най-общо е възложено на изпълнителите да извършат тестване на програмни продукти за изготвяне на работни заплати, справки към НАП и др., както и да установяват проблеми при функционирането им и да следят за промяна в нормативната база.

Ревизирано лице не представя доказателства за възлагане на конкретни услуги, нито за изпълнението на такива - не са представени доказателства за предаване, съответно приемане на резултатите от извършване на заявените услуги.

Извършването на услуги следва да се докаже не само с представяне на сключен между възложител и изпълнител договор, а и чрез представяне на доказателства във връзка с реалното им изпълнение. След преценка на достоверността на първичните счетоводни документи, сочещи пряката реализация на стопанската операция, следва да се държи сметка и за събраните доказателства, установяващи потенциалната възможност за осъществяване на стопанските операции, в която се включва и кадровата обезпеченост на доставчика. От съществено значение е наличието на документи за извършени разходи от доставчика във връзка с изпълнение на услугата, за предаването на резултата от нея и др. Както в хода на ревизията, така и в настоящото производство не са ангажирани доказателства, че доставчиците са разполагали с необходимия персонал, за да могат да изпълнят договора с жалбоподателя .

Съдебната практика ,към която и настоящият съдебен състав се придържа е категорична , че за да се ползува получателя по една доставка от данъчната привилегия да приспадне платения от него ДДС е необходимо да установи на първо място ,че доставката е реално извършена , по аргумент на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС т.е стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В този смисъл са и решенията на СЕС - Решение 06.12.2012 г. по дело C-285/2011 г., Решение от 31.01.2013 г. по дело C-643/11 г., Решение от 29.04.2004 г. по дело C-152/02 и др.

Правилен е извода на органа по приходите ,че доставката единствено е документирана, без да е реално извършена . Н. ДДС без да е налице реална доставка какъвто е настоящият случай обуславя неправомерно начисляване на данъка и лишава жалбоподателя от право да приспадне дан.кредит като получател на доставката.

Действително съдебната практика е насочена към признаване право на данъчен кредит, независимо дали ДЗЛ е проверило дали издателя на фактурата има наети работници ,складове или ,че разполага с технически възможности за изпълнението им ,дали има плащане по фактурите , регистриране касови апарати от доставчиците и т.н, без органа да е установи въз основа на обективни данни ,че това лице е знаело или е било длъжно да знае,че сделката с която обосновава правото на приспадане на ДК е част от дан.измама,извършена от посочения издател или от др. стопански субект нагоре по веригата / Решение № 12375/26.09.2013г по к.а.д № 539/2013г на ВАС , Решение №16572/11.12.2013г по к.а.д № 11266/2013г на ВАС , Решение № 2364/19.02.2013г по к .а.д № 6075/2012г на ВАС ,Решение на СЕС по делоС-324/11 ; С-80/11г;С-142/11; С-18/13.

Цитираната практика на СЕС не освобождава съда от задължението да прецени доказателствата за наличие на предпоставките за признаване на данъчния кредит по ЗДДС,първата от които е осъществяване на доставките на стоки и услуги по спорните фактури. От значение за признаване право на ДК е данъкът да е начислен правомерно, което означава да е налице данъчно събитие, т. е да е прехвърлено правото на собственост върху стоките или да са извършени услугите. Изводите на съда не са в противоречие с цитираните решения на СЕС, както и с други в същия смисъл, тъй като в своята константна практика СЕС приема, че право на данъчен кредит е налице само когато са извършени доставки, които обстоятелства подлежат на доказване с допустимите доказателствени средства, както в хода на ревизионното,така и в хода на съдебното производство. Именно неустановената реалност на доставките е основание да се направи извод за неправомерно начисление на данъка по смисъла на чл.70, ал.5 ЗДДС. В този смисъл , съдът не счита че ревизионния орган е тълкувал разширително тази разпоредба ,каквото е твърдението на жалбоподателя в сезиращата съда жалба.Цитираното решение по адм.дело № 7794/2012г на ВАС е постановено при различна фактическа обстановка и касае анализ на предходни доставки / а не пряката доставка/ ,извършен в хода на ревизията по това конкретно дело.

Правилото , че за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката, е необходимо да е налице реално осъществена доставка,важи с пълна сила по отношение на процесните доставки . Както беше посочено по-горе ,законът не свързва правото на данъчен кредит, единствено с издаването на фактури, а поставя изискването да са налице реално осъществени доставки , което представлява предпоставка за начисляване на данък от доставчика и съответно- за възникване право на приспадане на данъчен кредит за получателя

по доставката ,каквото в случая не е налице .

Независимо ,че оспорения пред настоящата инстанция РАН_№ Р-22221523001900-091 -001 / 14.11.2023 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията, и И. Р. Н. - ръководител на ревизията е поправен с Ревизионен акт № П-2222154005854-003-001/16.01.2024 г. ,като последния става неразделна част от първия и подлежи на обжалване по реда на чл.156 от ДОПК , доколкото с Решение № 393/27.03.2024 г. на директора на Дирекция ОДОП , с който е потвърден РА за поправка в частта по ЗДДС за д.п.м 07.2021г , м.8.2021г и от м.11.2021г до м.09.2022г ведно със съответните лихви ,то съдът не следва да се произнася по него ,тъй като не е надлежно сезиран от жалбата, въз основа на която е образувано настоящето дело .

По отношение на допълнително установените задължения по ЗДДФЛ констатациите на ревизионния орган се свеждат до следното :

Установено е, че процесните фактури , са отразени в счетоводството на ЕТ по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ и участват при формиране на финансовите резултати за ревизираните години / вкл.и от вещото лице по ССЧЕ/ . Във връзка с установените по ЗДДС обстоятелства и възприетата теза за липса на доставки на услуги по спорните фактури, ревизиращите органи са приели, че осчетоводените разходи във връзка с тези услуги не са документално обосновани, което е основание за приложение на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 от същия закон.

През 2018 г. по дебита на сметка 602 са осчетоводени разходи в размер на 133 025,00 лв. по фактури, подробно описани на стр. 5-7 в РД с номер, дата и стойност, издадени от „БРАНД ОНЛИ“ ЕООД, „ПАМЕЛА КОМЕРС“ ЕООД, „АЛПИНА Б“ ЕООД, „БРАНД АУТО МОБАЙЛ“ ЕООД, „МИРАБЕЛ КРИЕЙТИВ“ ЕООД, „ЕЛ ЕМ КЪМПАНИ“ ЕООД и „БРАНД АФИНТИ СЪРВИСИС“ ЕООД. След корекцията е определен облагаем доход на ЕТ в размер на 111 935,71 лв. По реда на чл. 71 от ЗКПО е призната загуба за приспадане, реализирана от минали години / 2013г,2014 г,2015г. и 2016г / общо в размер на 56010,55 лв . Формиран е положителен резултат в размер на 55 925,16 лв. Същият е намален с внесените задължителни осигурителни и здравни вноски по реда на Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ в размер на 994,50 лв. Определена е годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 54 930,66 лв. и данък 8.239,00 лв. За невнасянето му в срок е начислена лихва в размер на 3 953,61 лв.

През 2019 г. по сметка 602 са осчетоводени разходи в размер на 81 500,00 лв. по фактури, описани на стр. 9-10 от РД, издадени от „ЕЛ ЕМ КЪМПАНИ“ ЕООД ; „ Факел 2008“ ЕООД и „БУЛ МИЛК 2018“ ЕООД. След корекция е изчислен облагаем доход на ЕТ в размер на 105 297,78 лв. Същият е намален с внесените задължителни осигурителни и здравни вноски по реда на КСО и ЗЗО в размер на 537,60 лв. Определена е годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 104 760,18 лв. и данък 15 714,00 лв. За невнасянето му в срок е начислена лихва

5 676,61 лв.

През 2020 г. по сметка 602 са осчетоводени разходи в размер на 76 400,00 лв. по фактури, опасани на стр. 12-13 в РД, издадени от „ФАКЕЛ 2008“ ЕООД. След корекцията е изчислен облагаем доход на ЕТ в размер на 87 582,00 лв. Същият е намален с внесените задължителни осигурителни и здравни вноски по реда на КСО и ЗЗО в размер на 585,60 лв. Определена е годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 86 996,40 лв. и данък 13 049,00 лв. За, невнасянето му в срок е начислена лихва 3 390,76 лв.

За 2021 г. по сметка 602 са осчетоводени разходи в размер на 39 000,00 лв. по фактури, описани на стр. 16 в РД, издадени от „ФАКЕЛ 2008“ ЕООД и „МЕГАХИМ ПЕТРОЛ“ ЕООД. След корекцията е изчислен облагаем доход на ЕТ в размер на 47 040,00 лв. Същият е намален с внесените задължителни осигурителни и здравни вноски по реда на КСО и ЗЗО в размер на 608,00 лв. Определена е годишна, данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 46432 лв. и данък 331,20 лв. Определено е задължение за довносяне 6 633,00 лв. и лихва 1 051,01 лв

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ. облагаемият доход от стопанска дейност като едноличен търговец е формираната по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ данъчна печалба включваща и финансовия резултат от прехвърляне на предприятието на едноличния търговец без заличаване на едноличния търговец от търговския регистър.

Съдът счита ,че правилно и законосъобразно са определени в оспорения РА ,задълженията по ЗДДФЛ произтичащи от увеличение на декларираните финансови резултати за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Съгласно разпоредбата, не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани. Понятието „документална обоснованост“ е дефинирано в чл. 10 от ЗКПО. По силата на ал.1 от същата правна норма, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч/, отразяващ вярно стопанската операция. Последното означава съдържанието на документа да съответства на действителната фактическата обстановка, което в процесния случай , предвид безспорно установената нереалност на доставките за които са издадени фактури ,начисляващи неправомерно ДДС, не е доказано.

Ревизираното лице е отразило като разход процесните фактури,а именно като разходи за външни услуги. По този начин, освен данъчен кредит, то формира и разходи, който намаляват данъчния финансов резултата и оттам се стига до формиране на по-малък размер на годишния данък по ЗДДФЛ от дейността на ЕТ. Счетоводното им отразяване не е пряко доказателство за реално получени услуги,както вече многократно беше посочено. След като не е доказано наличието на фактури, отразяващи реално извършени доставки, а осчетоводяването им рефлектира върху определянето на финансовия резултат за съответния данъчен

период, то безспорно е налице отклонение от данъчно облагане и същевременно липса на документална обоснованост на разходите. Това съответно е основание за непризнаване на разходите за данъчни цели, тъй като посредством отчитането на разходи за услуги, които не е получило, ревизираното лице неправомерно е намалило размера на счетоводния финансов резултат за ревизираните периоди, което от своя страна е оказало влияние и върху размера на следващия се данък.

Следователно и в тази си част ,оспорения РА е правилен и законосъобразен, а жалбата срещу него е неоснователна и недоказана и следва да се отхвърли.

Предвид изхода от процеса жалбоподателя ще следва да заплати на ответника ,претендираното юрисконсулско възнаграждение в размер на 11918,79 лв или 6094 евро ,съгл. Чл.7 ал.2 т.5 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа .

Водим от горното ,съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. Г., ЕГН [ЕГН] с адрес : [населено място],[жк], [жилищен адрес] осъществяващ дейност като ЕТ„ОМЕГА ТИМ 2 - ВАЛЕНТИН ГАВРИЛОВ“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление : [населено място] [улица] срещу Ревизионен акт № Р-22221523001900-091 -001 / 14.11.2023 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията, и И. Р. Н. - ръководител на ревизията , в частта с която е потвърден с Решение № 103 / 23.01.2024г.,а именно в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди от м. 12.2017 г. до м. 04.2019 г., от м. 06.2019 г. до м. 09.2019 г, от. м. 11.2019 г. до м. 01.2020 г.,от м. 04.2020 т. до м. 01.2021 г., м. 03.2021 г., м.. 05.2021 г, м. 06.2021 г., м. 09.2021 г. и м. 10.2021 г., както и в частта на установените задължения за годишен данък върху доходите от дейност като ЕТ за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., ведно с дължимите лихви като неоснователна

ОСЪЖДА В. Г. Г., ЕГН [ЕГН] с адрес : [населено място],[жк], [жилищен адрес] осъществяващ дейност като ЕТ„ОМЕГА ТИМ 2 - ВАЛЕНТИН ГАВРИЛОВ“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление : [населено място] [улица] да заплати на Дирекция „ОДОП“ С. сумата 11918,79 лв или 6094 евро представляваща юрисконсулско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението на страните ,че е изготвено.

СЪДИЯ: